

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

2. De Vvindekindo Saxoniae duce, qui sub sacrificio Missæ vidit speciem elegantis pueruli in Eucharistia: quo miraculo commotus, Christianam religionem amplectitur, Mindensis Episcopatus prima iaciens ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

refurrexit:eamq; suspenderat in cubiculo suo, ne quid mali etiam ipse pateretur. At vbi domus eius ab illa infestatione purgata est, quid de illa terra fieret cogitabat: quā diutius in cubiculo suo reuerentiæ causa habere nolebat. Forte tunc accidit, vt ego & collega tunc meus Episcopus Synicensis Ecclesiæ Maximinus in proximo essemus: vt veniremus rogauit, & venimus. Cumque nobis omnia retulisset, etiam hoc petiuit, vt infoderetur alicubi, atque ibi orationum locus fieret: vbi etiam Christiani posset ad celebranda, quæ Dei sunt, congregari. Non restitimus: factum est. Erat ibi paralyticus rusticanus, qui hoc audito, petiuit à parentibus suis, vt illum ad eum locum sanctum non cunctanter afferrent, quò cum fuisset allatus, orauit, atque inde continuò pedibus suis saluus abscessit.

Albertus Crantzins lib. 1. cap. 9. Eccles. hist. de VVedekindo Saxonia Duce qui sub sacrificio Missæ vidit speciem elegantis pueruli in Eucharistia: quo miraculo commotus Christianam religionem amplectitur, Mindenensis Episcopatus primatians fundamēta.

C A P. I I.

Incessit cupido Principi Saxonum VVede-
kindo, lustrare regis Caroli Magni castra:
quod etsi palam iam reconciliato liceret, li-
buit

buit tamen ignoto habitu liberius omnia scruta-
rari. Vicina erat Paschalis solennitas, & rex cū
vniuerso milite pro Christiana pietate se tum
sacris imminentibus apparabat, commemora-
tione Dominicæ passionis, & expiatione cri-
minum in purgatione conscientia. VVedekindus
mendici habitu per fluuium in naucula il-
labitur: & quo minus nosceretur, medicus cum
mendicis ad stipem sedebat. Ingens quippe pau-
perum regionis multitudo quotidie affectaba-
tur. Rex illis largam stipem iussit erogari. VVe-
dekindus, vbi ad eum peruentum est, dexteram
& ipse protendit. Attendit, qui distribuit in-
curuum in manu digitum, qualem sciebat ha-
bere VVedekindum. Vultum eius diligentius
intuetur: agnoscit arridens, qui largiebatur.
Quid ita medicus inter medicos sederet, prin-
ceps ditissimus, percontatur. Ille nihil ad hæc,
sed ad regem se iubet introduci. Erat tum san-
ctissimus Paschæ dies. Rex hilariter excepit ve-
nientem, percontatus quid sibi vellet indignus
principe habitus. Ille sub hæc: Volui serenissi-
me Rex, hoc habitu incognitus (vt sperabam)
lustrare secreta gestorū, quæ cognitus non tam
sidenter aspicerem, curiositas induxit, vt lati-
bulum quærerem, qui inter tuos nunc in gratiā
susceptus, propalam poteram percontari quæ
vellem. Quid igitur, inquit Rex, vidisti, quod
te vidisse delectat? Ille, vt erat adhuc rerū Chri-
stianarum rudis subintulit: Vidi, quod mira-
bar, ante biduum te vultu dimisso tristem, in-
A 2 certus

certus quid cōtigisset, quod tantum regem cō-
tristaret. Commemoratio fuit Dominicæ pas-
sionis, quæ die Parasceues regium vultum ob-
scurasset. Rursum, inquit, vidi hodierna die te
primū sollicitum, & ad rem attentissimum;
Posteā verò mensam adieras templo mediam,
ita hilari mihi conspectus es vultu, vt repenti-
næ in te mutationis me caperet miraculū. Stu-
por autem erat videre, quod de manu purpura-
ti sacerdotis singuli pulchellum puerum in os
fusciperent, quem quibusdam ludibundum ar-
ridere, vltro properare: alijs verò abhorrētem
auertisse vultum, & tamē in ora demissum, nec
redeuntem aspexi. Hoc quid sit, necdum acci-
pio. Tum Rex: Benè, inquit, profecisti, plus tibi
aliquid, quàm cunctis sacerdotibus, & omni-
bus nobis ostensum est. Inde mutata veste, ma-
nu secum abstractum, docuit grande pietatis
ministerium in altaris sacramento. Qua re co-
gnita, exhilaratum ducem orasse, vt proprium
illi sacerdotem permitteret, qui diuinæ rei cu-
ram haberet, crebriusque in conspectu perage-
ret altaris sacratum ministerium. Rex etiā Pon-
tificem illi daturum promittit, modo illi ha-
bitationem Episcopo dignam prouideret. Du-
cem verò arcem suam ad VViseram vtriusq; ca-
pacem ostendisse, deditq; in eiusdem arcis non
exiguo circo locum ædificandæ Ecclesiæ. Ferūt
proinde nomen Ecclesiæ prouenisse, quod meū
& tuum, quasi communis duorum possessio, so-
nat in lingua Saxonū vernacula. Min Din. Erat
vir

*Appellatio
Ecclesiæ Min
dēsis vnde ha
beat origenē.*

vir præcipua religione Herimbertus, qui cum Carolum latere non posset, dignus est habitus, quem primum præficeret Ecclesiæ Mindensi Episcopum. Adiecit illi ministeriales non paucos, nec paruos: ut haberet Ecclesia defensores suos. Illi verò, quia ex imo gradu in nobilitatem extreuerat, ut partim Comites, partim Duces fierent, spreuisse matrem videntur. Ornata autem est Ecclesia iam tum ab initio multis sanctorum reliquijs, Feliciani, Fulginatis Episcopi & martyris, Theodori Episcopi, Carpophori, & Habundi martyrum. Profecit autem Ecclesia tam in spiritualibus, quam temporalibus sub hoc Pontifice: agente nouitio fernore in populo recens conuerso. Instante nihilominus bono Pontifice, qui frugem diuini verbi curauit in populo multiplicari.

D. Gregorius Magnus hom. 37. in Euangelia & libr. 4. Dialogorum cap. 57. de quodam cuius vincula soluebantur in captiuitate. quoniam ab eius coniuge oblata fuissent hostie pro anima eius absolutione.

CAP. III.

Multos, ut arbitror vestrum, fratres charissimi, contigit nosse hoc quod volo ad memoriam vestram narrando reuocare. Non longè à nostris fertur temporibus factum, quod quidam ab hostibus captus, longè